

Pax americana

contra el Kosova

i els treballadors

serbis

No al
desarmament
de l'UCK:
fora OTAN
dels
Balcans

Lluita Internacionalista és una publicació de militants del PRT i de la LITci que duem a terme una experiència política diferent al projecte de la majoria del PRT. La decisió d'aprovar la realització d'aquesta experiència de la minoria va ser votada de manera unànim pel III Congrés del partit. Per tal de conèixer amb més detall les posicions polítiques que la minoria vam presentar al III Congrés del PRT demaneu el número Especial de **Lluita Internacionalista**.

Pax americana contra i els treballadors serbis

1 L'OTAN i EEUU són els guanyadors d'aquesta guerra.

Primer sotmetent a l'UCK (Rambouillet), quan la direcció d'aquesta formació va acceptar renunciar a la independència i va comprometre al desarmament, amb aquesta justificació l'OTAN va entrar en guerra contra Milosevic i aquest va acabar cedint a totes les exigències de l'imperialisme que, més enllà de la retirada de tropes de Kosova, suposent l'ampli control polític, econòmic i militar de l'imperialisme sobre els Balcans.

Acord de pau del G-8 avalat per l'ONU

* Desplegament a Kosova, sota supervisió de l'ONU (art. VII que deixa possibilitat per a respondre a atacs), de forces internacionals (pt. 3 de l'Acord), amb participació essencial de l'OTAN sota comandament i control únics.

* Administració provisional per a Kosova amb autonomia substancial dintre de la RFY (pt. 5) que garantirà una legislació transitòria (pt. 6) per a evitar el buit de poder. Després de la retirada uns centenars de funcionaris serbis tornaran per a fer-se càrrec dels llocs històrics i les fronteres (pt. 7)

* Desenvolupament del procés polític dintre dels Acords de Rambouillet, respectant la sobirania i integritat territorial de la RFY, així com el desarmament de l'UCK

Però a l'OTAN no tots són iguals, el comandament és d'EEUU: imposant els seus desitjos a la resta de potències imperialistes ha utilitzat la guerra per a aplicar el "nou ordre mundial" en el cor d'Europa. Si "l'estabilitat" de la postguerra europea va quedar resolta pels acords de partició d'Europa a lalta, Postdam i Teherán, i garantitzada per l'OTAN i el Pacte de Varsovia, l'enfonsament de l'estalinisme amb la caiguda del Mur de Berlín i el debilitament extrem de la exURSS, va deixar un cert buit de poder a l'Est europeu. La nova filosofia de l'OTAN és la de ser l'únic garant de l'ordre mundial. I EEUU demostra que, també a Europa, es qui dicta la seva llei.

L'OTAN ha guanyat la guerra inclús a l'opinió pública, al aconseguir que no haguesin mobilitzacions de masses (como a la Guerra del Golf) contra l'imperialisme. Així, malgrat que la majoria de la població es manifestava contra la intervenció, ho sentia contraposat a la seva solidaritat amb el Kosova. La gran majoria no ha aconseguit associar les dues reivindicacions i trobar una línia independent que uneixi el rebuig a l'OTAN amb el rebuig a Milosevic. En aquesta paràlisi s'amagava la perillosa idea de que

malgrat no agradés l'OTAN o no s'en fessin de que els objectius fossin els que deien, davant la neteja ètnica, es tendia a acceptar l'OTAN com el mal menor o com "l'única possibilitat".

2 Objectius de la *pax americana* i l'ocupació militar de l'OTAN

* Contra el dret dels kosovars a la independència. Creant un precedent macabre per altres pobles que lluiten pels seus drets: així ho han de llegir els kurds.... El preu que posa l'imperialisme a pobles que volen moure les fronteres sense el seu permís es mideix en centenars de milers de víctimes, destrucció total... i al final, manteniment de l'opressió inicial, incrementada per la presència de l'OTAN com garant. L'ocupació militar de Kosova, que es complerta amb el desarmament de les milícies de l'UCK, és un retrocés per a tots els pobles del món que lluiten contra l'opressió.

* Convètir-se en la força hegemònica dels Balcans. Desplegament a Albània, que s'uneix al de Bòsnia i li permet estar a un pas de la exURSS.

* Profunditzar el seu procés de recolonització dels Balcans. Fent enrera els intents d'establir una nova burgesia sèrbia (la vella burocràcia). Avui es prepara la reconstrucció sobre noves bases, les de les multinacionals que aprofitaran les tasques de reconstrucció per a imposar el seu control sobre tota l'àrea, com ja van fer a Bòsnia.

3 Les diferències entre l'imperialisme i Milosevic a la llum de l'acord.

Punts d'acord:

* no a l'autodeterminació de Kosova, no a la independència, derrota de la lluita armada, en conseqüència, recolçament al model d'estat iugoslau de la Gran Sèrbia.

* pla de restauració del capitalisme: atur, reconversions i misèria per als treballadors serbis

Punts de desacord:

* els plans d'extermini i neteja ètnica de Milosevic no havien controlat la situació del Kosova, sino al contrari, havien enfortit la resistència armada i desestabilitzat els països limítrofes amb milers de refugiats, fent ostensible la complicitat en el genocidi de les potències occidentals.

el Kosova

* Milosevic ni volia renunciar a jugar un paper com naixent burgesia a la zona ni a ser el principal element d'estabilitat en la zona.

4 Tensions i divisions a l'UCK

A Rambouillet, el aleshores cap visible de l'UCK, Demaci, no va firmar. S'oposava a la renúncia a la independència, al desarmament, i a una intervenció imperialista. Es desconeix si segueix tenint influència en algun sector de l'UCK, però la direcció que va quedar, amb la seva política pro-atlantista, no només va semblar la confiança en l'imperialisme, sinó que va impedir la unitat amb els treballadors serbis per a enfrontar a l'OTAN així com derrotar a Milosevic.

La actual direcció, seguidora del govern de Taci, que acorda amb Rambouillet, té ara dificultats en un pla que ni tan sols li permet oferir a les seves bases, si més no un hipotètic referèndum.

Un altra facció molt minoritària després de l'aparició de Rugova a Belgrat, segueix les seves directrius encara més moderades.

Una important escisió va conformar un altre grup armat, diferenciat, i només sotmés a la disciplina militar en el front a l'UCK. Sabem d'ells que són pro-atlantistes, però desconeixem les seves diferències.

El dia 18 la direcció va cridar al desarmament. Està per veure el seu control sobre les bases i la posició de les diferents faccions, però en tot cas, en els darrers dies havien seguit desplegant-se i prenent ciutats com Pizren.

5 Obrint una nova perspectiva a l'Est europeu. Abans i després de la guerra.

La guerra de Kosova és una advertència per als pobles i els treballadors de l'est europeu. Els plans de restauració es troben sovint bloquejats per conflictes de tot tipus: drets nacionals de pobles oprimits, resistències a les reformes i privatitzacions pel cost en llocs de treball i deteriorament de les condicions laborals, fins i tot sectors burocràtics que es resisteixen a desaparèixer d'escena i aspiren a ocupar nous llocs com burgesia. L'OTAN ja ha definit que tots aquets són motius per a la seva intervenció.

EEUU es media també amb la llampant "Unió europea" que estrenava euro. El resultat no deixa lloc a dubtes: en el cor d'Europa manen els EEUU. A cop de bombardejos i míssils el dòdar es fortaleixia alhora que l'euro cedia terreny.

La amenaça planeja, particularment, sobre la antiga exURSS, on s'uneixen els interesos imperialistes en les seves matèries primeres -especialment el petroli del Caucas- amb els intents d'un sector de l'antiga burocràcia de convertir-se en una nova burgesia amb

el conseqüent intent de mantenir el potencial rus, si més no, com potència regional. De moment, Milosevic ha acabat com ho ha fet, i els míssils dirigits contra ell, no són sino un avís davant aquests potencials nous burgesos rusos. I, com sempre, darrera d'ells, qui pagarà els plats trencats seran els treballadors i pobles de la exURSS.

6 Molts interrogants per a donar per definitiva la victòria imperialista.

Ara els plans de l'imperialisme avancen però no estan resolts, queda el desarmament del poble kosovar, queda que aquest poble que es va mantenir en lluita accepti seguir sotmés als seus botxins, falta que els treballadors serbis no s'aixequin contra la ruina imposada pel nou ordre i els seus bombardejos, que acceptin els enormes costos i la misèria que els porta aparellats, que es resignin a aguantar la repressió dels Milosevic o el seu substitut -que no serà millor- que està preparant l'imperialisme i que a nom de pagar el deute acabarà d'arüinar als treballadors i camperols de Sèrbia i Montenegro.

7 Una perspectiva internacionalista

Es per tot això que no hi que donar res per tancat i cal tornar a impulsar el moviment dels treballadors en solidaritat amb el poble kosovar i amb els treballadors serbis (veure article d'AOB).

Recolzar per tots els mitjans el dret a la independència del poble kosovar, un dret que s'identifica avui més que mai amb el dret a la supervivència, doncs no poden seguir sota la bota dels assassins. Ni sota la bota ni sota els seus dictats econòmics. No al desarmament de l'UCK.

Ens mou una perspectiva de classe internacionalista. A Bòsnia -conjuntament amb AOB- vam ajudar a impulsar la solidaritat internacional entre els treballadors de tots els pobles de la ex-Iugoslàvia, i va haver reunions conjuntes (com la convocada pels sindicats miners bosnis contra les privatitzacions) o les reunions de sindicats de mestres, a les que van assistir representants de sindicats serbis. Estem plenament convençuts que la situació en la ex-Iugoslàvia no es resoldrà si no són els treballadors els que prenen el problema a les seves mans. Per això el nostre nord va ser la lluita per una Federació Socialista dels Balcans, de pobles lliures. Però aquest camí cap a la unitat de la classe obrera dels Balcans avui te necessàriament que passar pel compromís de tots els treballadors amb la llibertat dels pobles, amb la llibertat del Kosova.

- * NO AL DESARMAMENT DE L'UCK
- * RECONONEIXEMENT IMMEDIAT DE LA INDEPENDÈNCIA DE KOSOVA.
- * FORA L'OTAN DELS BALCANS

Abans i després de la guerra de Kosova

Nou ordre a Europa?

La postguerra

L' "ordre" a Europa al final de la II Guerra Mundial es va decidir en els acords de lalta, Postdam i Teheran en els quals Churchill, Roosevelt i Stalin es van repartir el continent en àrees d'influència. La Unió Soviètica controlaria l'est, mentre les potències occidentals – sota el predomini dels EE.UU.- controlarien l'oest i el sud.

Per aplicar aquests acords la burocràcia del Kremlin va imposar, amb l'Exèrcit Roig, uns règims a l'Est calcats –però subordinats- al règim estalinista de la URSS. A l'oest encara era més difícil, els Estats capitalistes com França o Itàlia estaven destruïts i el poder estava en mans de la resistència socialista i comunista. El paper dels Partits Comunistes fou determinant en el desarmament de les milícies i la reconstrucció dels Estats burgesos, integrant-se en els governs de la immediata postguerra. La traïció a les aspiracions revolucionàries dels qui havien donat la seva vida contra el feixisme va ser el preu que van pagar els PC's per complir les ordres de Stalin. Grècia havia de ser capitalista i van ser les tropes britàniques les que van irrompre a sang i foc aixafant la revolució que havia començat. Iugoslàvia havia de tenir un 50% d'influència de cada bloc, però el Comitè d'Alliberament Nacional tenia el control total del país –només compartit amb l'Exèrcit Roig- amb més de

800.000 *partisans* armats. L'equilibri pactat va ser impossible després de fracasar un Govern d'unitat entre Tito i la Monarquia sèrbia, perquè el moviment va fer fora la Monarquia en el referèndum del 45. La clau de l'acord contrarevolucionari de lalta i Postdam va ser la divisió d'Alemanya per tal d'abortar qualsevol intent revolucionari (com va passar després de la I Guerra Mundial), i per debilitar l'imperialisme emergent més poderós d'Europa. L'acord va ser ratificat amb els bombardejos *aliats* sobre la població civil a Dresden i Leipzig, ja amb les tropes nazis derrotades, provocant desenes de milers de morts en els puntals de la classe obrera alemanya. Així es va imposar "l'ordre" de postguerra.

Es van formar dos blocs militars: el Pacte de Varsòvia a l'Est i l'OTAN amb l'Oest europeu i els EE.UU. Al llarg dels dissenys següents els blocs militars no van ser les forces de xoc entre els dos blocs sino les forces d'ordre intern de cada bloc. Així mentre l'OTAN controlava els interessos capitalistes, el Pacte de Varsòvia esclafava aixecaments obrers com a Hongria (56) o Txecoslovàquia (68).

Enfonsament de l'estalinisme

L'arribada de Gorbtxov al Kremlin va marcar la decisió de l'aparell estalinista d'avençar qualitativament

EEUU es prepara per a la crisi

EEUU sembla que vol afrontar la crisi mundial que arriba amb un relançament de la producció d'armament, amb les conseqüències que comporta aquesta prioritat. Per primera vegada des del 89, el pressupost militar d'enguany s'ha augmentat, i la proposta de Clinton és que la tendència continui fins el 2003. Els nivells de crèdit i d'ocupació a les indústries militars dels EE.UU dels anys

90 son superiors a les de mitjans dels 70, en plena guerra de Vietnam.

La guerra de Kosova tanca un període d'impressionants concentracions en el sector de l'armament producte de la inversió dels fons de pensions i capital especulatiu del període anterior. D'aquesta forma han nascut 3 immenses companyies nordamericanes d'armament: Boeing-Mc Donnell, Lockheed-Martin i Raytheon que en el 99 s'han beneficiat de més de la meitat de les compres d'armes i dels crèdits per a la investigació i el desenvolupament del pressupost militar dels EE.UU.

És per aquesta implicació que la situació d'aquests grans grups arrossega la borsa de Nova York, i feia dir al Financial Times que "Pot semblar una mica macabre cercar beneficiaris del conflicte del Kosova, però les borses no son sentimentals", amb les dades de la puja de Wall Street en els bombardejos. Eren els "beneficis colaterals" de les matances, doncs bona part dels 1,13 bilions de pesetes de cost de la campanya aèria, eren per a pagar a les tres grans empreses de l'armament les sofisticades bombes que es van desarregar sobre serbis i kosovars: les d'urani, les de grafit sobre les indústries elèctriques i les Clúster CBU-87/B –conegudes com de raïm- per a "objectius menors tous".

I és que l'imperialisme no perd puntada. No perquè ho tingui tot preparat prèviament, sino perquè sobre uns anàlisi generals adapta ràpidament la seva política per treure el màxim profit. I sembla ser clar que els seus anàlisi son coincidents amb els nostres en un punt: més que mai la "globalització" aprofundeix l'època imperialista que ens ha tocat viure, i amb ells els temps de guerres i revolucions, i es prepara obertament els EE.UU., fins i tot com a forma per sortir de la crisi capitalista que ha engendrat.

en el camí de la restauració del capitalisme. Però el moviment de masses va aprofitar –no només a la URSS sino a tot l'Est- les esclatxes que deixaven els aparells estalinistes debilitats. La clau de l'enfonsament dels règims de l'Est la va precipitar el moviment de masses de l'anomenada República Democràtica Alemanya, imposant la reunificació alemanya. El símbol: la caiguda del Mur de Berlín a 1989. L'est europeu i l'exURSS van trontollar a causa de moviments, sense l'existència d'una força d'ordre amb capacitat per a sotmetre'ls. Hi ha processos revolucionaris com a Rumania amb comiès armats, moviments democràtics, moviments de secessió com a l'exIugoslàvia o Txetxènia que aprofiten les crisis dels estats centralistes per alliberar-se de l'opressió... tot acompanyat i burxat per la terrible crisi econòmica que imposen els plans de privatització. La major part d'aquests moviments, mancats de direccions revolucionàries, faran fallida: s'integraran de nou al vell aparell en prou feines maquillat, o cauran en mans de demagogs i populistes que estan al servei dels plans de restauració capitalista i que portaran més fam i misèria per als treballadors. En alguns –com a Albània- seran directament forces dels països occidentals les que intervindran per aturar el procés revolucionari. A Bòsnia seran tropes dels EE.UU. les que intervenen.

La nova OTAN, el "nou ordre europeu".

Aprofitant la guerra actual, l'OTAN decideix resoldre el buit de poder que hi ha per la dissolució del Pacte de Varsòvia. En la commemoració del 50è aniversari, l'OTAN va definir la nova filosofia, que traduïa en un paper el que ja estava executat als Balcans: l'OTAN, nova força de l'"ordre" a l'Est i sota el control dels EE.UU. Les resistències franceses davant el predomini nordamericà van haver de callar, així com les italianes i alemanyes, totes elles potències amb interessos directes a la zona. Rússia passa a jugar un paper totalment subordinat. Els EE.UU. van imposar la seva llei i al compàs de les bombes i les claudicacions de les potències europees, el dòlar seguia el seu curs ascendent mentre el nouat euro cedia més i més. També en el centre d'Europa, els EE.UU. fan créixer el seu poder i es disposen a recolonitzar el est amb la mirada posada als rics jaciments del Càucàs. És el "nou ordre europeu" al que fa esment Clinton en el tancament de la reunió de l'OTAN.

Entre els nous objectius de l'OTAN estan els

d'intervenir davant: "...crisis regionals a la perifèria del territori de l'aliança, que podrien evolucionar ràpidament. Alguns països, dintre o al voltant de la regió euroatlàntica que s'enfronten davant de greus dificultats econòmiques, socials i polítiques, les disputes territorials, la insuficiència o el fracàs dels esforços reformistes, les violacions dels drets humans i la dissolució dels estats que pot introduir inestabilitat local i fins i tot regional, les tensions que resulten poden provocar crisi que poden afectar a l'estabilitat euroatlàntica..." Tota una declaració de guerra als pobles i als treballadors "perifèrics" de la exURSS o del Nord d'Àfrica: compte amb els pobles que lluiten contra l'opressió i "qüestionin estats" o creïn "disputes territorials" com els kurds! Compte amb els treballadors que es resisteixin contra els "esforços reformistes" ... perquè tots ells poden "provocar crisi que afectin l'estabilitat euroatlàntica".

Els EE.UU. ja es preparen i per primera vegada des de fa anys decideixen un increment notable de les despeses militars. Per guanyar en efectivitat, l'OTAN ja no haurà d'esperar ordres de l'ONU per intervenir, fora trabes i feixegues negociacions!, ... és la façana militar que acompanya la "globalització" econòmica i el "nou ordre" imperialista, perquè ells també són concients que l'empobriment progressiu al qual el capitalisme sotmet a les àmplies masses del planeta provocarà sense cap dubte reaccions cada cop més dures contra el seu "ordre".

LI

Què és la recolonització?

L'enfrontament de Milosevic amb l'imperialisme a qui servia, no és conseqüència del fet que Milosevic defensés cap variant de socialisme ni de capitalisme "independent", sino a una "burguesia autòctona" (que com tota burgesia consumirà una part de la plusvàlua) per a la que no hi cap en els plans de l'imperialisme. La taxa de beneficis dels imperialistes (la relació entre els diners invertits i els beneficis que obtenen) continua baixant en mig d'una crisi de sobreproducció (molt per a vendre amb destinació a qui pot comprar) en la que s'omplen els magatzems. Per aturar la caiguda de la taxa de beneficis, els grans monopolis han d'acabar amb els "competidors menors". No hi ha pastís per les burgesies menors, sigui aquesta sèrbia, rusa, argentina o brasilera.

Per això, les bombes tenien destinatari: les refineries de petroli, suport de la burgesia financera iugoslava – en la qual està integrat Milosevic- relacionada directament amb la burgesia russa del petroli.

És per tot això que Borislav Milosevic, germà del president serbi i ambaixador iugoslau a Moscou, dirigeix un imperi financer que garanteix el subministrament a Sèrbia de petroli rus. Altres míssils de l'OTAN van ser dirigits a les empreses "reservades" a capital serbi, com les químiques i les elèctriques, fins i tot van servir als nordamericans per a debilitar la inversió alemana i italiana a la Zastava. I les accions aèries han destruït tota la infraestructura, deixant el país completament dependent de la reconstrucció de les multinacionals: la recolonització és evident. I, de moment, són els EE.UU. els qui encapçalen la cursa.

Pilots de caça espanyols admeten que l'OTAN ataca objectius civils

El capità Adolfo Luis Martín de la Hoz, que va tornar a finals de maig a Espanya després de participar als bombardejos des del principi del conflicte, un "autèntic expert en el temible F-18", l'avió de guerra més utilitzat a la política bèlica de "terra cremada" als Balcans, és molt clar: "En primer lloc, vull deixar ben clar que la majoria, dic la majoria, dels meus companys, no tots, estan contra la guerra en general i contra aquesta guerra de barbàrie en particular". Martín de la Hoz diu que ell i els seus companys "estan cremats". (...) "Repetides vegades el nostre coronel protestà davant els caps de l'OTAN perquè assignaven objectius que no eren militars (...) un manament xifrat dels militars nordamericans ens manava que llancessim bombes antipersones sobre els desplaçats de Pristina i Nis. El coronel es va negar en rodó i, poques jornades després, arribava l'ofici de trasllat (...). Allà només manaven els generals nordamericans, només ells i ningú més que ells (...)

"S'ha escrit fins la sacietat que els pilots espanyols disciplinats i patriòtics, -segons el ministre Eduardo Serra- tenen les seves ments ocupades en la complexitat de les seves missions de guerra". (...) El cabreig que tenim és majúscul. El president del Govern, el ministre d'Assumptes Exteriors i el ministre de Defensa menteixen descaradament cada cop que diuen una paraula sobre la guerra. (...) Solana és un pelele al que han posat allà els ianquis (...). "Sabem perfectament que estem intervenint en un conflicte -diu Martín de la Hoz- que rebutja la majoria dels espanyols i això per a nosaltres és el més important. Però el que no se'ns diu a cap informació, comentari o tertúlia, és que espanyols, holandesos, portuguesos... estem allà per donar cobertura davant la galeria als generals nordamericans, que són els que fan i desfan a la guerra. No hi ha cap comentarista que tingui la menor idea del que està passant a Iugoslàvia. Estan matxacant el país, bombardejant amb noves armes, gasos tòxics enervants, mines de superfície que es llencen amb paracaigudes, bombes d'urani, napalm negre, rizales d'esterilització, llançadores per a enverinar els cultius i armes que ni nosaltres coneixem encara. Els nordamericans estan fent allà una de les majors barbaritats que es poden cotre contra la humanitat.

(...) segons hem parlat amb comandaments britànics i alemanys, fou dissenyada per matxacar als europeus i tenim sotmesos durant moltes dècades". Per això, el capità Martín de la Hoz s'indigna quan es parla del cost de la guerra (...) confirma que els militars destacats a Aviano cobren unes primes que "multipliquen per cinc els nostres emoluments, sense considerar dietes i d'altres dispenses. Podríem dir que hauríem d'estar contents (...) però no és veritat, el que ens donen és la xocolata del lloro. Aquesta guerra els costarà als espanyols més que tots els diners presupostats per a Cultura en els últims cinc anys. (...)

Perquè aquesta guerra brutal dels ianquis, només dels ianquis, i de ningú més que dels ianquis, l'haurèm de pagar tots nosaltres. Que consti que amb el que dic no tracto d'exculpar-me i d'entonar el mea culpa per haver participat en ella, perquè mai podré oblidar que allà s'està cometent una de les majors salvatjades de la història.

Extractes de l'article de José Luis Morales publicat a la revista "Artículo 20", nº 30 del 14 de juny 1999

BALANÇ DE LA INTERVENCIÓ DEL L'OTAN PEL KOSOVA (Població avans 2 mil·lions)

- * Desapareguts 200.000
- * Refugiats a països veïns 780.700
- * Refugiats a la resta del món 81.705
- * Teixit social destruït: SBASH (Sind. mestres) de 22.000 afiliats, tenen localitzats 3.200).
- * Destrucció absoluta del país.
- * Segueixen oprimits per Sèrbia i ocupats ara per l'OTAN

BALANÇ DE LA INTERVENCIÓ PELS TREBALLADORS SERBIS

- * Pèrdues humanes 10.000
- * Increment d'aturats 600.000
- * Destrucció de l'estructura civil:
 - comunicacions, radio i TV
 - 8 aeroports y 34 ponts
 - centrals elèctriques: 50% de la població estigué sense aigua i electricitat.
 - 2/3 refineries
 - Plantes químiques de Sartid 1913
 - Fàbriques (com la Zastava)
- * Reparació de la infraestructura bàsica 16 bilions de ptes.
- * L'oposició ha estat reprimida. Es consolida la dreta (P. Radical de Seselj) amb crida de l'Església Ortodoxa a un Govern d'unitat nacional.

A diferència de Bòsnia el desplegament dels mitjans de comunicació per a explicar-nos els drames humans dels kosovars ha estat impressionant. Aquí es van oblidar d'etiquetes de si uns eren musulmans i els altres ortodoxos, como ens van mentir a Bòsnia amb les guerres ètniques i de religions. El desplegament informatiu estava al servei d'una idea: l'OTAN havia d'intervenir militarment per a salvar a aquella gent. Volem demostrar-te que la realitat va ser l'oposada.

1. Es cert que els plans de neteja ètnica estaven preparats abans de l'inici dels bombardejos de l'OTAN, però no s'havien executat per la resistència kosovar i per la por a una reacció interna a la pròpia Sèrbia. L'inici dels bombardejos no va fer sino precipitar-los brutalment. Per què? perquè aquest va ser un excel·lent paraigua per als plans de Milosevic que li va permetre una terrible repressió interna fent callar qualsevol veu crítica com col·laboradora amb l'agressió i presentant als kosovars com còmplices dels bombardejos. A aquest darrer objectiu també van contribuir les declaracions de la direcció de l'UCK en el mateix sentit.

2. Si de veritat l'OTAN volia aturar la neteja ètnica -que es realitza casa per casa amb un fusell a una mà i una torxa o dinamita a l'altra-quina eficàcia tenien els bombardejos? Cap per a defensar als kosovars, tal com havia advertit el Pentàgon. Per què l'imperialisme es va negar a armar l'UCK que hagués sigut més efectiu per això? Perque no es volia aturar el genocidi, sino aprofitar-lo per als seus plans, un dels objectius del qual era precisament impedir que un poble aconseguís amb la seva lluita la independència. L'OTAN temia més que l'UCK -sota la pressió dels kosovars- alliberara zones i imposés la independència de Kosova que l'extermini d'aquest poble.

3. Havia un altra forma de defensar el poble kosovar?, seguiràs preguntant. N'hi havia i ho va demostrar el poble xexè davant d'un exèrcit molt superior al serbi com era el rus. Es pot vèncer a un imperi quan un poble s'organitza en armes, per a lluitar pels seus drets i el seu futur contra un exèrcit que, malgrat tingui més potencial militar, les tropes del qual actuen de forces d'opressió. Així és com les milícies de l'UCK havien aconseguit ocupar un 60% de Kosova. Per això calia enfrontar la política de l'ONU-OTAN de l'embargament d'armes que els deixava indefensos. Per això calia recolzar políticament a aquest poble reconeixent d'immediatla independència com una qüestió de

A un jove que ens diu: "A mi tampoc m'agrada l'OTAN, però hi havia un altre alternativa REALISTA per a evitar l'extermini dels kosovars?"

supervivència. Per això calia impulsar la solidaritat política i material amb les seves organitzacions.

4. La llibertat del poble kosovar no només es garantia a Kosova, també es guanyava a Belgrat, la capital sèrbia. I la responsabilitat del moviment obrer internacional havia d'haver estat la de mantenir una relació sistemàtica i un recolzament real als treballadors serbis, a les seves organitzacions, per a enfrontar a la dictadura de Milosevic que ha arruïnat el país en els seus somnis d'una Gran Sèrbia, que ha entregat el país a les multinacionals i al FMI enriquint-se dels béns del poble en els processos de privatització que ha portat a terme, que ha trepitjat les seves llibertats tant com els seus sous -quan els tenien devorats per una terrible inflació. Els bombardejos van empènyer als serbis a les mans de Milosevic..

5. Fins i tot suposant que no puguéssim demostrar-te que hi havia una manera millor, la intervenció no ha fet sino empijorar-ho tot. Mira les dades de la realitat i digue'ns: quan els kosovars tenien més possibilitats, abans o després de la intervenció?

Les primeres declaracions d'Anguita posant en dubte si les imatges de les deportacions massives de Milosevic i la neteja ètnica eren un montatge, cauen pel seu propi pes... Però fins i reconeixent que Milosevic va aplicar mètodes brutals hi havia companys que ens justificaven que el centre era combatre l'imperialisme, i que qualsevol crítica a Milosevic -encara que fos justa- no feia sino alimentar la maquinària de guerra nordamericana i de l'OTAN.

Això és equivocacat, és just al contrari. El que ha demostrat la pròpia debilitat de les mobilitzacions antimperialistes d'ara -comparades amb la Guerra del Golf per exemple-, és que no era possible combatre conseqüentment l'imperialisme sense donar una solució a la lluita kosovar. Separar, volent prioritzar, l'atac de l'OTAN de la lluita del Kosova, no servia per a fer una política per als treballadors dels Balcans, doncs els separava en lloc d'unir-los front a l'OTAN i Milosevic. Tampoc servia aquí, doncs separava la oposició a la intervenció de la majoria dels treballadors de la solidaritat que sentien cap els kosovars, paralitzant-los.

O és que dubtes de que sigui bo pels treballadors que un poble s'autodetermini? Nosaltres també estem contra les fronteres, però aquestes només cauran per la lliure voluntat dels pobles. Mai una presó ha facilitat les tasques revolucionàries; al contrari, ja Marx deia que fins i tot des del punt de vista de la nació opressora, "un poble que oprimeix a un altre no pot ser lliure". Així que la llibertat dels treballadors serbis també es jugava a la independència del Kosova -ells ja s'havien autodeterminat per referèndum en el 92-. I la llibertat concreta avui dels treballadors serbis passava per lliurar-se de Milosevic, a més a més de l'OTAN.

Perquè no creiem que t'hagin convençut els arguments que des de

l'EuiA, o IU, condemnaven els atacs perquè no es feien sota ordres de l'ONU. Per què si no, a veure, està ara bé l'ocupació que sí te autorització del Consell de Seguretat? Com nosaltres, tu saps que no; ambdós són braços de l'imperialisme i responen als seus interessos.

Era necessari aixecar la més àmplia mobilització a tots els països del món, però en especial en els que directament estaven participant de l'atac de l'OTAN -l'Estat espanyoll entre ells- per a denunciar i impedir els veritables objectius dels bombardejos que no eren la defensa dels kosovars sino la implantació del nou ordre imperialista al servei de la recolonització dels Balcans. I treiem d'aquí les lliçons per un futur que, a jutjar per la nova definició de l'OTAN estarà plagat de situacions com aquesta.

En aquestes mobilitzacions, tornarem a estar junts i, esperem, que amb cents de mils més.

A un treballador comunista: Era im- possible aturar a l'imperialisme amb la política del PCE i el PCC.

Amb el poble kosovar i els treballadors serbis

Ajuda Obrera Internacional-Ajuda Obrera a Bòsnia, prepara la participació en un comboi internacional que, junt als companys britànics de Workers Aid for Kosovo entre d'altres, anirà aquest mes de juliol als Balcans a fi de plasmar la solidaritat internacional davant el poble kosovar i els treballadors serbis.

Així, la càrrega del comboi i l'ajut econòmic recollit al nostre país s'entregarà al SBASH (Sindicat de Mestres) per tal d'ajudar a fortalir la seva reorganització després de les massacres i deportacions patides, convençuts de que és en base a l'organització col·lectiva que els treballadors poden reprendre el futur a les seves mans. Posteriorment el comboi es dirigirà a Aleksinac, el poble miner bombardejat per l'OTAN, tant per a expressar la seva solidaritat com, a l'igual que amb el SBASH, escoltar les seves necessitats i avaluar les possibilitats que tenim d'ajudar-los mínimament. Aprofitarem l'ocasió per a tractar de restablir contacte amb el Sindicat d'estudiants de la Universitat de Pristina i el Sindicat Miner, amb els que manteníem contacte abans dels bombardejos, i dels que sembla que quasi no queden supervivents. Això ens portarà tant als camps de refugiats d'Albània, o potser a l'interior del Kosova, tant com a Sèrbia.

Acompanyant la recollida de diners, AOI-AOB, ha llançat una campanya de recollida de firmes exigint tant la retirada de l'OTAN com el reconeixement de la independència del Kosova. La reproduïm a continuació, esperant que t'hi afegeixis tant a la campanya material de recollida de fons, com al compromís polític que significa la recollida de signatures. Transcrivim el text d'aquesta:

Motivats pel conflicte dels Balcans i amb ganes de contribuir a una pau justa: CONSIDERANT

Que el poble kosovar ha patit brutalment una operació de repressió i de neteja ètnica, però que malgrat tot ha sobreviscut des del 1989 organitzant-se admirablement.

Que els atacs de l'OTAN han accelerat el procés d'extermini del poble kosovar i alhora han debilitat l'oposició interna sèrbia a Milosevic.

Que des del 1990 el Parlament de Kosova ha definit la sobirania i la independència amb els següents documents:

- Constitució de la República de Kosova (2 de juliol de 1990)
- Referèndum d'independència i sobirania de Kosova (26-30 de setembre de 1991)
- Resolució de la independència i sobirania de Kosova (18 d'octubre de 1991)

DEMANEM el reconeixement de la independència de Kosova i la retirada de les tropes de l'OTAN del territori dels Balcans. I demanem a les institucions que s'afegeixin a aquest reconeixement per tal que arribi fins a l'ONU, que és qui en definitiva té la capacitat per consolidar l'acceptació de la independència de Kosova. (NOM i COGNOMS/DNI/ SIGNATURA)

Ajuda Obrera Internacional-Ajuda Obrera a Bòsnia.

Pots subscriure't a la nostra revista mensual (a escollir versió en castellà o en català) enviant les teves dades a l'apartat de correu i fer l'ingrés per un any al compte corrent: **La Caixa 2100- 3459-31- 2100212756** (1500 pessetes si te l'hem d'enviar per correu dins l'Estat espanyol i 2000 pessetes si l'enviament cal fer-lo fora de l'Estat espanyol). La subscripció de lliurament en mà és de 1000 pessetes i la podeu fer tot posant-se en contacte amb qualsevol militant del grup.

Aquí ens trobaràs

Ap. Correu 23036 CP - 08080 de Barcelona
Ap. Correu 206 CP- 17080 de Girona
Ap. Correu 92 CP-28320 de Madrid
e-mail: luchaint@retemail.es
Tel-fax 93- 296 68 89

Suscripció a **Lluita Internacionalista**

Nom i cognoms
.....
Adreça
Població..... CP.....
Telèfon Idioma en que vols
rebre **Lluita Internacionalista**.....